

РЕШЕНИЕ

№ 3498

гр. София, 27.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 04.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **6690** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба на Х. С. К. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] кв. Ч. ул.“Л., №25 срещу Решение № 2153-21-155 / 06.06.2025г на Директора на ТП на НОИ С.-град , с което е оставена без уважение жалба с вх.№ 1012-21-514 /07.05.2025г срещу Разпореждане № [ЕГН] / 306/ 28.03.2025г на длъжностно лице по пенсионно осигуряване , с което на основание чл. 68, ал. 1 -2 и ал.3 и чл. 69б, ал.1 и ал.2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане, като счита, че същите са постановени в противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби. Счита, че неправилно не му е признат трудов стаж, описан в трудова книжка, доколкото трудовият стаж е описан съгласно изискванията на действащите нормативни актове и всички вписвания са направени от съответните длъжностни лица по установената форма и ред и съдържа . Конкретизира се ,че неправилно са интерпретирани фактите относно обстоятелствата довели до незачитането на трудовият му стаж от „Предприятие за ремонт и строителство"- Л., по представеното от него УП -30 и ако било съобразено ,че формата на преобразуване на предприятието е без ликвидация ,то това означавало че присъединеното предприятие ,издало оспорения документ е съществувало, към датата на издаване на обр. УП-30 с изх. № 27 от 04.05.1998 г.

По отношение на незачетеният стаж от „А. "- клон С.-гр. С. жалбоподателя твърди че неправомерно е лишен от трудов/осигурителен стаж от този осигурител, приемайки че не

фигурира в регистъра на осигурените от него лица. Счита, че Регистъра на осигурените лица (Р) е непълен, и като такъв е неточен източник на информация за трудов/осигурителен стаж, Посочва, че с подаване на заявлението си за отпускане на пенсия е представил трудовоправни документи необходими при пенсиониране, като същите отговаряли на изискванията на чл. 40 ал. 1 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) и чл. 5. ал. 4. г. 1 от КСО. Сочи, че липсата на разплащателни ведомости не може да породи неблагоприятни последици за работника при определяне на трудов/осигурителен стаж и категорията му на труд при пенсиониране. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на пенсионния орган със задължителни указания по прилагането на закона .

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява, а също така не изразява становище по същество на спора.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, в съдебно заседание чрез процесуален представител – юрк. А. оспорва подадената жалба и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Представя „Сигнал“ до СРП от 09.09.2025г за наличие на престъпни обстоятелства ,досежно ползуваните подправени документи ,представени пред НОИ с цел отпускане на пенсия. Претендира юрисконсултско възнаграждение .

Административен съд София град, III отделение, втори състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх.№ 2113-21- 0660/17.12.2024 г.,жалбоподателят в настоящия процес Х. С. К. е направил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 696 от КСО. към което е представил документи за осигурителен стаж и осигурителен доход съгласно чл. 2 от НПОС за преценка на правото и определяне размера на пенсията.

При разглеждане на заявлението е установено несъответствие и нередовност от външна страна в част от представените документи / Обр. УП-30 № 27/04.05.1998г. изд. От „Предприятие за ремонт и строителство“-Л. и Удостоверение № 128/22.06.1994 г.. изд. от А. -С..

Извършено е служебно изясняване на отразения в представения удостоверителен документ-Удостоверение № 128 / 22.06.1994 г изд. от „А.“ -С. ,досежно осигурителния стаж на Х. С. К.. С Писмо изх. № 2113-21 -9660#3/30.01.2025 г. на дирекция „ Пенсии “ от отдел „Осигурителен архив“ на НОИ е изисквана проверка на съответствието на отразения в удостоверението осигурителен стаж за периода 21.09.2987 - 01.02.1988 г. на длъжност „редач на тухли“ и периода 16.11.1989г.- 20.06.1994г на длъжност „пещар-рингова пещ“, с разплащателната документация на осигурителя , приета и съхранявана в Осигурителен архив на НОИ и издаване на Обр.УП-13 , въз основа на първичната документация за удостоверяване на осигурителния стаж на К. за посочените по-горе периоди.

С Писмо вх. № 2113-21 -9660#7/14.02.2025 г. от Осигурителен архив при ТП на НОИ К. / стр.23 от делото / ,пенсионния орган е бил уведомен ,че при извършената проверка лицето Х. К. не фигурира в разплащателните ведомости на осигурителя за посочените периоди .

По отношение на представенения от жалбоподателя удостоверителен документ Обр. УП- 30 с № 27/04.05.1998 г. изд. от „ Предприятие за ремонт и строителство “-Л. за периода 01.04.1982 г. - 07.11.1983 г. и периода 17.02.1997г. - 04.05.1998 г. и предвид породилото се съмнение в длъжностното лице по ПО, относно достоверността на неговия издател към 04.05.1998 г. - „Предприятие за ремонт и строителство“ -Л. е извършена служебна справка в Търговския регистър (ТР) по фирменото досие на дружеството, при която е установено, че същото е преобразувано чрез вливане в „Строителна механизация – инженеринг " ЕООД при условията на универсално правоприемство, ДВ бр. 37 от 01.04.1998 г.,като влялото се дружество е прекратено

на 20.06.1997 г. с Решение № 4 от 20.06.1997 г. по ф.д. № 11663/1991 г. па Софийски градски съд .

В тази връзка ,правилно позовавайки се на чл. 262 ал. 1 от Търговския закон (ТЗ) (Изм. - ДВ. бр. 58 от 2003 г.) ,ответника е приел че УП 30 няма как да е издадено от „Предприятие за ремонт и строителство“ –Л. , което вече не съществува ,а следва да е издадено от неговия правопреемник.

След извършено изясняване, въз основа на представените редовни документи длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело на Х. К. осигурителен стаж /до 01.11.2019 г./ от II -ра категория труд в размер на 06 години. 09 месеца и 06 дни ; от III та категория труд 22 години 09 месеца 02 дни, превърнати по условията на чл. 104 от КСО на 31 год. 02 мес. 17 дни. Сборът от осигурителен стаж и възраст 90-05-22 точки.

Поради констатираните нередовности и несъответствия на представените документи при преценка правото на пенсия на К. не е зачетен осигурителен етаж за периода от 01.04.1982 г. до 07.11.1983 г. и за периода от 17.02.1997 г. до 04.05.1998г. /период и без данни в Р./ по представения Обр. УП-30 № 27/04.05.1998 г. изд. от „Предприятие за ремонт и строителство“-Л. и осигурителен стаж за периода 21.09.1987 г. - 01.02.1988 г. и за периода от 16.11.1989 Г.-20.06.1994 г. по представеното удостоверение № 128/22.06.1994г.. изд. от А. С..

Към датата на подаденото заявление 17.12.2024 г. Х. С. К. има навършена възраст 59 години, 03 месеца и 05 дни.

След извършена преценка на правото на пенсия с Разпореждане № [ЕГН]/306 от 28.03.2025 г. на длъжностно лице по ПО е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68. ал. 1-3 и чл.69б. ал.1-2 от КСО поради недоказано наличие на изискуемите законови предпоставки за придобиване право на пенсия.

С потвърденото с оспореното решение Разпореждане № [ЕГН]/306 от 28.03.2025 г на длъжностно лице по пенсионно осигуряване е постановен отказ за отпускане на К. на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като лицето не отговаря на условията на чл. 69б, ал. 1 от КСО – няма сбор от осигурителен стаж и възраст – 100 и няма 10 години стаж от първа категория и тъй като не отговаря на изискванията за навършена възраст на осн. чл. 68, ал. 1 - 2 КСО.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град ,намира следното от правна страна:

Жалбата срещу оспореното Решение № 2153-21-155 от 06.06.2025 г. на директора на Териториално поделение С.-град на Национален осигурителен институт е подадена в законоустановения срок от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ – [населено място]-град и разпореждането издадено от длъжностно лице по ПО, са издадени от компетентен орган, в рамките на материалната компетентност на органа, в установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила, регламентирани с разпоредбите на КСО и АПК. Същите съдържат фактически и правни основания съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването на решението и потвърденото със същото разпореждане. Оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби и съответства на целта на закона.

Спорът между страните е относно наличието на право на жалбоподателя на лична пенсия и по-

конкретно следва ли да бъде зачетен стаж на жалбоподателя за периода от 01.04.1982 г. до 07.11.1983 г. и за периода от 17.02.1997 г. до 04.05.1998г. /период и без данни в Р./ по представения Обр. УП-30 № 27/04.05.1998 г. изд. от „Предприятие за ремонт и строителство“-Л. и осигурителен стаж за периода 21.09.1987 г. - 01.02.1988 г. и за периода от 16.11.1989г.- 20.06.1994 г. по представеното удостоверение № 128/22.06.1994г.. изд. от „А.“- С..

Относно незачетения осигурителен стаж за периода 21.09.1987 г.-01.02.1988 г. /на длъжност „редач на тухли“/ и от 16.11.1989 г. - 20.06.1994 г. /на длъжност „пещар-рингова пещ“/ е установено, че жалбоподателят не фигурира в разплащателната документация на „А.“ С. за отразените в Удостоверение №128/22.06.1994 г. периоди и респективно не е издаден удостоверителен документ.

В настоящето съдебно производство , в което жалбоподателя следваше да докаже фактите ,които твърди в жалбата си ,това не беше сторено от последния.

За установяване на осигурителния стаж по представения Обр. УП-30 № 27/04.05.1998 г. изд. От „ Предприятие за ремонт и строителство“-Л. е отразен стаж като строителен работник- ново строителство в „Предприятие за ремонт и строителство" за периода от 01.04.1982 г. . до 07.11.1983 г. и на същата длъжност за периода от 17.02.1997 г. до 04.05.1998 г., тъй като удостоверителния документ е издаден от прекратен към датата на издаване на документа осигурител /20.06.1997г./ и с положен печат на прекратения осигурител „Предприятие за ремонт и строителство"-Л.. Какго беше посочено по- горе това дружество е било прекратено, без ликвидация, чрез вливането му при условията на универсално правоприемство в „Строителна механизация-инженеринг" ЕООД , на основание чл. 6. във връзка с чл. 261, ал. 1 ТЗ регистрира/вписва под № 636. т. 12. р. 11. стр. 39, по ф.д. № 11663/1991 г. вливането на „Предприятие за ремонт и строителство“-Л. ЕООД и осигурител „Стромекс" ЕООД в „Строителна механизация-инженеринг" ЕООД.

Правна последица от заличаване на предприятието е прекратяване на съществуването му в правния мир. Предвид, че се касае за универсално правоприемство „Предприятие за ремонт и строителство"-Л. е загубило правосубектността си и всички документи издавани след датата на вливането му в „Строителна механизация-инженеринг" ЕООД /01.04.1998г./ следва да се издават от правоприемника му,както беше посочено по-горе .

За периода 17.02.1997 г.- 04.05.1998 г. е установено ,че липсват подадени данни за осигуряване на Х. С. К. от „Предприятие за ремонт и строителство"- Л., респ. от „Строителна механизация-инженеринг " ЕООД.

В хода на административната проверка са установени редица несъответствия и нередовности от външна страна на представените от жалбоподателя документи, поради което обосновано и правилно административния орган е отказал да ги цени с такава цел за реализиране на право на пенсия. Същите са описани подробно в сигнала до СРП , поради което не следва да се преповтарят .

С оглед на това правилно е прието от ответника,че представените от Х. К. документи с отразен стаж за спорните периоди нямат характера на официални удостоверителни документи, които да се ползват с материална доказателствена сила за отразените в тях обстоятелства и въз основа, на които да бъде зачетен осигурителен стаж в пенсионното производство. Поради нередовност от външна страна на тези документи, ненадлежна заверка и липсата на данни за жалбоподателя в разплащателната документация на осигурител А.- С. и в Р. за периода след 01.01.1997 г. от осигурител „Предприятие за ремонт и строителство“, съответно „Строителна механизация-инженеринг“ ООД ,съдът приема , че длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно не е зачело при преценка правото на пенсия на К. осигурителния стаж за описаните по-горе

периоди.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Документите по ал. 1, съгласно ал. 3, се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. Изплащателните ведомости са първичните документи, доказващи наличието на осигурителен стаж, а трудовите, служебните и осигурителните книжки, както и удостоверенията обр. УП - 3 (документи по утвърден образец по смисъла на чл. 40, ал. 1 от НПОС) са вторични документи, които отразяват данните, съдържащи се в изплащателните ведомости.

Предвидените за целта документи следва да отговарят на съдържание и форма за да имат удостоверителен характер. При липса на елементите от формата и съдържанието правилно административния орган не е зачел удостоверителната им сила. 3. е този който представя нередовни документи и въз основа на тях иска реализиране на правото си на пенсия, което има за последица правомерен отказ при отсъствие на показателите за правото на пенсия. Административният орган в случая не може да бъде задължен да проверява и да удостоверява съдържанието в представените изначално явно нередовни по форма и съдържание документи по чл. 40 от НПОС.

В административното производство е недопустимо установяване на трудов стаж с нередовни документи по чл. 40 от НПОС ,още по -малко да се установява редовността им ,тъй като това би било в явно противоречие със законовата разпоредба на чл. 40 от НПОС, че документите имат формална доказателствена сила след като са съставени по предвидения ред за издаването им. За заявителя съществуват други възможности за установяване на стаж по съдебен ред.

В случая и в хода на съдебната проверка се установяват редица несъответствия и нередовности от външна страна на представените от жалбоподателя документи, поради което обосновано и правилно административния орган е отказал да ги цени с такава цел за реализиране на право на пенсия.

По силата на чл. 40, ал.3 от АПК административният орган преценява доказателствената сила на документа, в който има зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци, с оглед на всички обстоятелства и факти, събрани в хода на производството. Изясняването на фактичката обстановка се явява законово изискуема предпоставка за издаването на акта (чл.35 от АПК), като всички събрани доказателства следва да се ценят в тяхното единство и взаимовръзка. От посоченото следва, че пенсионният орган не е излязъл извън компетентността си, преценявайки депозираните от жалбоподателя документи с оглед всички установени по случая обстоятелства, а е изпълнил вмененото му от закона задължение.

При условията на пълно и главно доказване от страна на жалбоподателя, не се представиха доказателства, които да опровергават установеното от пенсионния орган и съответно на директора на ТП на НОИ С.-гра.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактичката и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер - 100 лева.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, втори състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. С. К. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] кв.Ч. ул.“Л. „ №25 срещу Решение № 2153-21-155 / 06.06.2025г на Директора на ТП на НОИ С.-град , с което е оставена без уважение жалба с вх.№ 1012-21-514 /07.05.2025г срещу Разпореждане № [ЕГН] /306/28.03.2025г на длъжностно лице по пенсионно осигуряване , с което на основание чл. 68, ал. 1 -2 и ал.3 и чл. 69б, ал.1 и ал.2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ОСЪЖДА Х. С. К. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] кв.Ч. ул.“Л. „ №25 3 да заплати на директор на Териториално поделение С.-град на Национален осигурителен институт разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: